

‘ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்’ புதினம் காட்டும் சடங்குகள்

க. லெட்சுமி அ. *

அ தமிழ் உயராய்வு நடுவம், டோக் பெருமாட்டி கல்லூரி, மதுரை- தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Rituals shown by the novel 'Oothi Eriyappatatha Muttaikal (Unthrown Erudite Eggs)'

G. Lakshmi a, *

^a Centre of Tamil Research, Lady Doak College, Madurai-625002, Coimbatore, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
glakshmi@ldc.edu.in

Received: 30-03-2022
Revised: 23-10-2022
Accepted: 05-11-2022
Published: 17-12-2022

ABSTRACT

Rituals are closely related to man. It is not easy to separate rituals in man's life. It was the man who created the rituals. Even a man who does not believe in religion follows rituals. All the events of man from birth to death are woven through rituals. Rituals pave the way from having a healthy baby to going to heaven with lifeless body contentment. Rituals are followed from time to time so that important events in human life do not take place as normally as other events, and they should bring memorable memories. There is no place for right, wrong, truth, and falsehood here. Such rituals vary from group to group, from race to race, and since rituals are followed in all societies, the knowledge of other religious rituals is of interest to all. Literature also compensates for this interest in itself. Thus, the thesis deals with the rituals of the Muslim people in the novel 'Oothi Eriyappatatha Muttaikal' written by Meeran Meideen.

Keywords: Rituals, Oothi Eriyappatatha Muttaikal, Meeran Meideen.

முன்னுரை

மனிதனோடு சடங்குகள் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. மனிதனது வாழ்வில் சடங்குகளைத் தனியே பிரிப்பது என்பது எளிதல்ல. மனிதனே சடங்குகளை உருவாக்கினான். சமய நம்பிக்கை இல்லாத மனிதன் கூட சடங்குகளைப் பின்பற்றுகிறான். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனிதனின் அத்தனை நிகழ்வுகளும் சடங்குகளின் வழி பின்னப்படுகிறது. நலமாகக் குழந்தை பிறக்கவேண்டும் என்பதிலிருந்து, உயிரற்ற உடல் மனநிறைவுடன் விண்ணுலகம் செல்ல வேண்டும் என்பது வரை சடங்குகள் பாதை அமைத்துத் தருகின்றன. மனிதவாழ்வின் முக்கிய நிகழ்வுகள் மற்றநிகழ்வுகளைப் போலச் சாதாரணமாக நிகழ்ந்து விடக்கூடாது என்பதாலும், மறக்க முடியாத நினைவுகளை அவைதர வேண்டும் என்பதாலும் சடங்குகள் காலந்தோறும் பின்பற்றப்படுகின்றன. இங்குசரி, தவறு, உண்மை, பொய் என்பவற்றிற்கு இடமில்லை. இத்தகைய சடங்குகள் குழுவிற்குக்குழு, இனத்திற்கு இனம் வேறுபடுகிறது எல்லாச் சமுதாயத்திலும் சடங்குகள் பின்பற்றப்படுவதால் பிறசமயச் சடங்குகளை அறிவது என்பது அனைவருக்கும் ஆர்வத்தைத் தருவதே. இந்த ஆர்வத்தை இலக்கியங்களும் தன்னளவில் ஈடுசெய்கின்றன. அவ்வகையில், 'மீரான்மை தீன்' எழுதிய 'ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்' புதினம் காட்டும் இசுலாமிய மக்களின் சடங்குகளை எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வுக்கட்டுரை அமைகிறது.

சடங்குகள்

மனிதனது வாழ்க்கை சடங்குகளால் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்ப நிகழ்வாக இருந்தாலும் சரி, துன்ப நிகழ்வாக இருந்தாலும் சரி, மனிதனை ஒரு கட்டத்திலிருந்து மற்றொருகட்டத்திற்கு நகர்த்தும் காரணியாகவும், இணைக்கும் பாலமாகவும் 'சடங்குகள்' விளங்குகின்றன. "நடைபெறும் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் நன்மையில் முடியவேண்டும் என்று கருதி செய்யப்படுகின்ற செயலுக்கு 'சடங்கு' என்று பெயர். "பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை இளமை, பருவமடைதல், முதுமை போன்ற உயிரியல் நிலை மாற்றங்கள் சடங்குகள் வழியாக, சமுதாயமயமாகக் கலும் பண்பாட்டு மயமாக்கலும் நடைபெறுகின்றன" என்கிறார் (Kulanthai, 2011). அத்தகைய சடங்குகளுள் சில காரண காரியத்துடன் பின்பற்றப்படுகின்றன. சில கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன. அவ்வகையில் 'ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்' புதினம் காட்டும் சடங்குகள் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றன.

பிறப்புச் சடங்கு

குழந்தை பிறத்தல் என்பது அனைத்துச் சமூகத்தினராலும் கொண்டாடப்படும் நிகழ்வு ஆகும். பத்துமாதக்காத்திருப்பின் பயனாகக்கிடைக்கும் குழந்தையை ஏதோ ஒரு பொருள் என்று எந்தச் சமூகமும் கடந்து போவதில்லை. "எனக்குக் கொஞ்சம் தண்ணிதரணும் கேட்டியளா. எனக்கு மவபிள்ள உண்டாயிருக்கா... பிள்ள பிறந்த ஓடனே ஸம்ஸம் கிணத்துத் தண்ணியில் சேனைத் தண்ணி தொட்டு வைக்கணும்" என்ற மோதியாரின் வார்த்தைகளிலிருந்து பிள்ளைபிறந்தவுடன் சேனைத் தண்ணிர் தொட்டு வைக்கும் பழக்கம் இசுலாமிய மக்களிடையே காணப்படுவதை 'ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்' புதினம் பதிவு செய்கிறது (Meeran Mitheen, 2011).

திருமணச் சடங்கு

இருமனம் இணையும் நிகழ்வாகத் 'திருமணம்' காணப்படுகிறது. எல்லோர் வாழ்விலும் பேசப்படும் பாடுபொருளாகத் 'திருமணம்' அமைகிறது. இதுவரை வாழ்ந்த வாழ்வின் திருப்புமுனையாகத் 'திருமணம்' அமைகிறது. அவரவர் வசதிக்கேற்ப இந்நிகழ்வு நடத்தப்பட்டாலும் 'சடங்குகள்' கட்டாய விதிமுறைகளாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன.

திருமணத்திற்கு முன் நடைபெறும் சடங்கு

இசுலாமிய சமூகத்தில் திருமணத்திற்கு முன் 'நிச்சயதார்த்தம்' என்னும் சடங்கு நடைபெறுகிறது. இவருக்கு இவரைத் திருமணம் செய்து வைக்கப்போகிறோம் என்று ஊருக்குத் தெரிவிக்கும் விதமாக இந்நிகழ்வு நடைபெறுகிறது. 'ஓதிஎறியப்படாத முட்டைகள்' புதினத்தில் ஹமீது சாகிபுவின் மகன் ஜின்னாவுக்கும், மொய்துசாகிபுவின் மகள் ஆயிஷாவிற்கும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஊரில் உள்ள ஒருவரும் விட்டுப் போகாமல் நிச்சயதார்த்த நிகழ்விற்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள். மணமகன் வீட்டில் நடைபெறும் இந்தச் சடங்கில் சபையின் முன்னிலையில் மணமகளின் சகோதரன் மணமகனுக்குக் கழுத்தணி (செயின்) அணிவிக்கின்றான். அவையில் உள்ள பெரியவர் ஒரு முறைக்காக 'பேசுவதெல்லாம் பேசிமுடிச்சாச்சா' என இருவீட்டாரிடமும் கேட்கிறார். "மொய்துசாகிபு கொண்டு வந்து கொடுத்த சீதனத்தொகையை ஹமீதுசாகிபும் தாஸீம்பியும் எண்ணத்து வங்கிய போது மதியம் மூன்று மணிக்கு மேல் இருக்கும். நூறு ரூபாய் கட்டும் ஐம்பது ரூபாய் கட்டும் பத்து, இருபது எனவும் பணமிருந்தபையைத் தட்டி இருவரும் தன் முன்னால் பரத்திவைத்துக்கொண்டே எண்ணத்து வங்கினார்கள்" என்னும் வரிகளில் நிச்சயதார்த்த நிகழ்வு அன்றே 'சீதனத்தொகை' பெறப்படுவதை அறியமுடிகிறது. மேலும், வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் பிரியாணி உணவும் பரிமாறப்படுகிறது (Meeran Mitheen, 2011).

ஊர் அறிவிப்பு

திருமணநாளுக்கு முந்தைய வெள்ளிக்கிழமை அன்று ‘ஊர்அறிவிப்பு’ நிகழ்வு நடைபெறும். ஏனெனில் வெள்ளிக்கிழமை அன்றே பள்ளிவாசலில் சிறப்புத் தொழுகையான ‘ஜும்ஆதொழுகை’ நடைபெறும். மணமகளின் தந்தையும், மணமகளின் தந்தையும் இந்தத் தொழுகை முடிந்ததும் அனைவருக்கும் முன் எழுந்து நின்று, ‘அஸ்ஸலாமலைக்கும்’ என்பார்கள். “தொழுகை முடிந்ததும் ஹமீதுசாகிபும் மொய்துசாகிபும் எழுந்து அடுத்தடுத்து ஸலாம் சொன்னார்கள்” என்னும் வரிகளில் ஊர் அறிவிப்பைக் காணமுடிகிறது (Meeran Mitheen, 2011). இந்நிகழ்வு முடிந்தவுடன் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெற்ற சீதனத் தொகையைக் குறிப்பிடவேண்டும். ஏனெனில் சீதனத்தொகையில் மூன்று சதவிகிதத்தை ஊருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இசுலாமிய நெறிமுறையாகக் காணப்படுகிறது. “மாப்பிள்ளை எவ்வளவு சீதனம் பெற்றிருக்கிறார் என்ற தகவல் மட்டும் அறியவேண்டும். மாப்பிள்ளை வாங்குற சீதனத்தொகையில் மூன்று சதவீதம் ஊருக்குக்கொடுக்க வேண்டும். கணக்குமாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர்கள் சொல்வதுதான்” (Meeran Mitheen, 2011).

திருமண நாள் சடங்கு

திருமணநாள் அன்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் முதலில் பள்ளிவாசல் சென்று இறைவனை வழிபடுகின்றனர். கழுத்தில் பூமாலை அணிந்தபடி இருக்கும் மாப்பிள்ளையை அப்போதைக்கு மச்சான் முறையில் இருக்கக்கூடியவன் அழைத்துச்செல்வான். பின்பு ஊர்வலமாகப் பெண்விட்டிற்குச் செல்கின்றனர்.

மாலை மாற்றுச் சடங்கு

பெண்விட்டிற்கு வந்ததும் மணமகளின் சகோதரன் மாப்பிள்ளையை வரவேற்று மாலை அணிவிப்பான். ஏற்கனவே மாப்பிள்ளை கழுத்தில் இருந்த மாலை மணமகளுக்கு அணிவிப்பதற்காகக் கொண்டு செல்லப்படும்.

கால் கழுவும் சடங்கு

மணமகளின் காலை மணமகளின் சகோதரன் கழுவும் சடங்கிற்குக் “கால் கழுவும் சடங்கு” என்று பெயர். காலில் காலணி அணிந்திருப்பதால் தண்ணீர் தெளிப்பானைக் கொண்டு தண்ணீர் தெளிப்பதை, “ஜின்னா காலில் பூட்ஸ் போட்டிருந்ததால் கால் கழுவும் சம்பிரதாயத்துக்குப் பதிலாக மைதீன்ஸ் பிரேபாட்டிலால் குனிந்து பூட்ஸில்ஸ்பிரே அடித்துவிட்டு...” என்பதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இப்படி மச்சினன் செய்ததும் மாப்பிள்ளை மச்சினனுக்கு மோதிரம் போட்டுவிட வேண்டும் (Meeran Mitheen, 2011). மோதிரம் பெற்றகையுடன் மச்சினன் மாப்பிள்ளையின் கையைப் பிடித்து மணமேடைக்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டும். மணமேடையில் ஒரு சம்பிரதாயத்திற்காக மச்சினன் மணமகனுக்கு வீசிவிட வேண்டும்.

நிக்காஹ் புத்தகம்

மணமேடையில் இருக்கும் மணமகளிடம் ஆலிம் (மதபோதகர்) கையெழுத்துப் பெற்றுத் திருமணபுத்தகத்தில் பதிவு செய்வார். ‘மஹர்’ தொகையும் அதில் பதிவு செய்யப்படும். “கணவன் மனைவிக்கு திருமணத்தின் போது வழங்கும் கட்டாய கொடைக்கு ‘மஹர்’ என்று கூறப்படும்.” மணமகளிடம் கையெழுத்து வாங்கிய பிறகு சாட்சிக் கையெழுத்தும் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். பிறகு ஒரு கண்ணாடித் தம்ளரில் கைக்குட்டை போட்டு மூடியபாலை மாப்பிள்ளையிடம் மூன்று மடக்கு கொடுக்கச் சொல்லி விட்டு அதை அப்படியே மணமகள் குடிப்பதற்காகக் கொண்டு செல்வார்கள் (Rasool, 1987).

தாலிகட்டும் சடங்கு

மணமகனை மச்சானும் மணமகனை மைனி முறையில் வருபவர்களும் அழைத்து வரத் 'தாலிகட்டும் சடங்கு' நடைபெறும். தாலியை எல்லோரிடமும் எடுத்துக் காட்டி மணமகனின் தாய் மணமகனின் கையில் கொடுக்க, மணமகன் மணமகளுக்கு அணிவிக்க, மைனி முறையில் வரக்கூடியவள் மணமகளின் பின் நின்று அதைச் சரியாக அணிவிப்பாள். இதற்காக அவளுக்கு மணமகள் வீட்டார். ஏதேனும் செய்முறை செய்ய வேண்டும். "தாஸீம்பியின் தங்கச்சிமகள் ஆயிஷாவின் பின்னால் நின்று செயினின் கொக்கியை மாட்டின கூலிக்காகச் சுபைதா அவள் கையில் காப்புப் போட்டாள்" மணமகளின் தாய் அவளுக்குக் காப்பு அணிவிப்பதன் மூலம் இதனை அறியமுடிகிறது (Meeran Mitheen, 2011).

கைப்பிடித்துக்கொடுக்கும்சடங்கு

தாலிகட்டி முடித்தவுடன் மணமகளின் தந்தை மணமகளின் கைப்பிடித்து மணமகனிடம் கொடுப்பார். அப்போது அவர் தனது தலையில் இருக்கும் துண்டை எடுத்து இருவர்கையையும் இணைத்து மூடுவார். எத்தனை கோபக்காரராக இருந்தாலும் மகளைக் கைப்பிடித்துக் கொடுக்கும் இந்தச் சடங்கில் கலங்காத எந்தத் தந்தையும் இல்லை எனலாம்.

திருமணத்திற்குப் பின்நடைபெறும் சடங்குகள்

இசுலாமியச் சமூகத்தில் திருமணம் முடிந்தவுடனே தம்பதியர் இருவரும் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சென்றுவிடுவர். பிறகு அங்கிருந்து பெண்வீட்டிற்கு அழைத்துவர பெண்வீட்டார் செல்வர். ஏனெனில் முதல் மூன்று அல்லது நான்கு நாட்கள் புதுமணத் தம்பதியர் இருவரும் மணமகளின் வீட்டில் தங்கவேண்டும். இதனை, "முதல் மூன்று நான்கு நாட்கள் மாப்பிள்ளை பெண் வீட்டிலிருப்பது சம்பிரதாயம்" என்பதனால் அறியலாம். ஆனால் இப்படிச் செல்லும்போது மணமகளின் தாய் உடன்செல்ல முடியாது. 'மாமியார் வீடுகாணும் நிகழ்ச்சி' முடிந்த பிறகே மாமியார் மருமகளின் வீட்டிற்குச் செல்லமுடியும் (Meeran Mitheen, 2011).

மாமியார் பலகாரம்

திருமணம் முடிந்து பெண்வீட்டில் இருக்கும் தம்பதியரைப் புகுந்த வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லமாப்பிள்ளை வீட்டார் வருவர். ஒருபடை தழுவரும் அவர்களுக்கு விருந்திட்டு, இனிப்பும், காரமுமெனப் பலகாரம் தயார் செய்து கூடவே கொடுத்துவிடவேண்டும். இதற்கு 'மாமியார் பலகாரம்' என்று பெயர். எத்தனை சுவையாக மாமியார் பலகாரம் செய்து அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தாலும் மாப்பிள்ளை வீட்டாரின் மனதிற்குப் போதாது என்பதை, "மச்சான் பொண்ணு வீட்டுக்காரனுவளே ஒரு உரல்லபோட்டு இடிச்சிசாறாப் பிழிஞ்சி மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரனுவளுக்கு... குடிங்கோன்னு கொடுத்தாலும்... இனிப்புக்காணாதுன்னுதான் சொல்லுவானுவோ... என்ன எழவு சம்பிரதாயம்...ம்..." என்ற சுபைதா வாப்பாவின் வார்த்தைகள் விளக்குகின்றன (Meeran Mitheen, 2011).

மாமியார் வீடுகாணும் நிகழ்ச்சி

'மாமியார் வீடுகாணும் நிகழ்வு' என்பது சாதாரணநிகழ்வல்ல. "வீடு காணப்போவதென்றால் சும்மா பொறங்கையை வீசிக்கொண்டு போகமுடியாது. பாத்திரம், பண்டம், கட்டிலுமேசை போறாத கொறைக்கு இப்போவெல்லாம் ஒரு நீக்கம் பத்த ஐஸ்பெட்டி..." என்று அத்தனையும் வாங்கிச் செல்ல வேண்டும் (Meeran Mitheen, 2011). நல்லநாள் பார்த்து ஒரு படை தழமாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சீதனங்களுடன் செல்ல வேண்டும். மாப்பிள்ளை வீட்டார் இவர்களுக்கு விருந்தளிக்க வேண்டும். மகள்கருவுற்று இருந்தாலும் கூட மாமியார் வீடுகாணும் நிகழ்ச்சிவரை மகளைப் பார்க்கத் தாய்க்கு அனுமதி இல்லை. "சுபைதாவுக்கு மகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற தவிப்பை விவரிக்க முடியாது.

அதுவும் ஆயிஷா குழந்தை உண்டாகி இருப்பதை அறிந்தபோது றெக்கைகட்டிப் பறந்து போய்விட வேண்டுமெனத் துடித்தாள். நாசமாப் போன சம்பிரதாயம் அவளைத் தடுத்து நிறுத்தியது. வீடுகாணாமல் அந்த வாசலை மிதித்தால் ஊர் சொல்லிச் சொல்லிச்சிரிக்கும்” என்ற சுபைதாவின் மனக்குமுறல்கள் சடங்குகள் எவ்வாறு பாசத்தைக் கட்டிப் போட்டிருக்கின்றது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன (Meeran Mitheen, 2011).

தூல்வைக்கும் சடங்கு

பெண் கருவுற்ற ஏழாம் மாதம் அல்லது ஒன்பதாம் மாதம் ‘தூல் வைக்கும் நிகழ்வு’ நடைபெறும். பெண்வீட்டார் நல்லநாள் பார்த்து மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சென்று பெண்ணின் மடி நிரப்பிப்பிறந்த வீட்டிற்கு அழைத்து வருவர். தலைப் பிரசவச்செலவு பெண்வீட்டாருடையதே. இப்புதினத்தில் கருவுற்றிருக்கும் ஆயிஷாவின் உடல்நிலை சரியில்லாததால் தூல் வைக்காமலே பிறந்த வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இறப்புச்சடங்கு

இசுலாமியச் சமூகத்தில் இறந்த உடல் ‘மையத்து’ எனப்படுகிறது. “விதையானது மண்ணுக்குள் புதைக்கப்பட்டு மறுவாழ்வு பெறுவது போல இறந்தவர்களை மண்ணில் புதைத்து மறுவாழ்வு பெறச் செய்யும் சடங்குதான் இறப்புச்சடங்கு” என்கிறார் (Kulanthai, 2011). இசுலாமியச் சமூகத்தில் இறந்தவரின் உடல் மரப்பலகையில் வைக்கப்படுகிறது. இறந்தவரின் தலைக்கு அருகில் அவரது உறவினர்களால் ‘யாஸீன்’ எனப்படும் குரானின் இதயப்பகுதி ஒதப்படுகிறது. இறந்தவர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக இப்படிச் செய்யப்படுகிறது. இறந்தவரின் உடல் முழுவதும் வெள்ளைத் துணியால் சுற்றப்படும். இது ‘கபந்துணி’ எனப்படுகிறது. இறுதியாக முகம்பார்க்கும் சடங்கு ‘தீதார்’ எனப்படுகிறது. இறந்தவரின் உடலைக் குளிப்பாட்டுவதற்கும், கபந்துணியால் சுற்றுவதற்கும், அடக்கம் செய்வதற்குமென ‘அவுக்காருபிள்ளை’ என்றொருவர் இருப்பார். இறந்தவரின் உடலைத் தூக்கிச் செல்லும் பலகை (அ) பெட்டி ‘சந்தூக்கு’ எனப்படுகிறது. இந்தச் சந்தூக்கில் மையத்தை வைக்கும்போது குறிப்பிட்ட ‘கலிமா’ ஒதப்படுகிறது. “ஸஹாதத்துக் ஹலிமா சொல்லிக் கொண்டு மையத்தைத் தூக்கி சந்தூக்கில் வைத்து வேகவேகமாகத் தூக்கிப் போய் கபர் அடக்கம் செய்துவிட்டுத் திரும்பவந்த மோதியார், ஆழமான மௌனத்தோடு மதரஸா திண்ணையில் சாய்ந்தார்.” இந்தச் சந்தூக்கில் தூக்கிச் செல்லப்படும் உடல் கபரஸ்தானில்(கல்லறை) குழி தோண்டிப் புதைக்கப்படுகிறது ‘ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்’ புதினத்தில் குச்சித்தம்பி இறந்து விடுகிறான். அவனுக்கு அவுக்காருபிள்ளை இறுதிச் சடங்கை நிகழ்த்துகிறார். ஊரார் அனைவருக்கும் உற்றவனாக இருந்தகுச் சித்தம்பியின் உடல் உயிரற்றுக்கிடப்பதைக் காணமுடியாமல் ஊரே உறைந்து போவதை ஆசிரியர் இப்புதினத்தில் சித்தரிக்கிறார் (Meeran Mitheen, 2011).

ஹத்தம் சோறு

இறந்தவரின் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் உறவினர்களை அழைத்து ‘விருந்து’ அளிப்பர். இதற்கு ‘ஹத்தம்சோறு’ என்று பெயர். ஹத்தம் சோறு நாளன்று மோதியாரால் ‘ஹத்தம்பாத்திஹா’ ஒதப்பட்டு விருந்து தொடங்கும். ‘ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்’ புதினத்தில் ‘குச்சித்தம்பி’யின் இறப்புக்கு நடக்கும் இச்சடங்கினை ஆசிரியர் மீரான் மைதீன் காட்டுகிறார். “...மோதியாருக்குக்குச் சித்தம்பியின் ஹத்தச் சோத்துக்கு முன்னால் அமர முடியவில்லை.” மோதியாரும், குச்சித்தம்பியும் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்ததால் மோதியாரால் குச்சித்தம்பியின் ஹத்தச் சோறைச் சாப்பிட இயலவில்லை. மேலும், இறப்பு நிகழ்ந்த மூன்றாம் நாள், பன்னிரண்டாம் நாள்களில் சிறப்பு வழிபாடும் இசுலாமிய சமூகத்தில் நிகழ்த்தப்படுவதாக ‘ஓதி எறியப்படாத முட்டைகள்’ புதினம் எடுத்துரைக்கிறது (Meeran Mitheen, 2011).

முடிவுரை

சடங்குகள் சந்தோஷத்தையும் ஏற்படுத்தும் சடங்குகள் சங்கடங்களையும் ஏற்படுத்தும். அத்தனை சீர்செய்தும் அலட்சியமாக நடத்தப்படும் பெண்வீட்டாருக்குச் சடங்குகள்ரணமாகவும், எதுவுமே செய்யாமல் பெயர் வாங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்குச் சடங்குகள் சுகமாகவும் காணப்படுகின்றன. உறவுகளைப் பலப்படுத்துவதாகவும் 'சடங்குகள்' திகழ்கின்றன. இதற்கடுத்து இது நடைபெற வேண்டும் என்ற வரிசைமுறையில் 'சடங்குகள்' நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இன்னாருக்கு இன்னாரைத் திருமணம் செய்துவைக்கப் போகிறோம் என்பதிலிருந்து, திருமணத்திற்காக வாங்கப்படும் 'சீதனத்தொகை' வரை வெளிப்படைத்தன்மைக்குச் 'சடங்குகள்' காரணியாகின்றன. ஆயிரம் குற்றங்கள் செய்தாலும் ஒருவன் இறக்கும் போது அவன் விண்ணுலகிற்கே செல்ல வேண்டும் என்று 'சடங்குகள்' உறவினர்களை வேண்டிக் கொள்ள வைக்கின்றன. வளர்ந்து வரும் சமூகம் பல மாற்றங்களைத் தன்னுள் ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஒருபோதும் 'சடங்குகள்' மறைவதற்கு அனுமதியளிப்பதில்லை என்பதை இக்கட்டுரைப் புலப்படுத்துகிறது.

References

- Kulanthai, A. (2011) Vakrikalin Valviyal, Payani Veeliyeedu, Chennai, India.
 Meeran Mitheen, (2011) Othi Eriyapadatha Muttaikal, Kalachuvadu Pathippagam, Chennai, India.
 Rasool, (1987) Thirumanathin Sattangal, Islamic Book Centre, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License